

Hushållens ekonomiska standard 2019

2021
Ekonomisk välfärdsstatistik 2021:1
Economic welfare 2021:1

Hushållens ekonomiska standard 2019

Producent SCB, Statistiska centralbyrån
Avdelningen för befolkning och
välfärd
701 89 Örebro
010-479 50 00

Förfrågningar Hans Heggemann
010-479 68 10
inkomststat@scb.se

Det är tillåtet att kopiera och på annat sätt mångfaldiga innehållet.
Om du citerar, var god uppge källan på följande sätt:
Källa: SCB, Hushållens ekonomiska standard 2019

Household Economic Standard 2019

Producer Statistics Sweden
Population and Welfare department
SE-701 89 Örebro, Sweden
+46 10-479 50 00

Enquiries Hans Heggemann +46 10-479 68 10
inkomststat@scb.se

It is permitted to copy and reproduce the contents in this publication.
When quoting, please state the source as follows:
Source: Statistics Sweden, Household Economic Standard 2019

ISSN: 1653-9532 (Online)
URN:NBN:SE:SCB-2021-HE50BR2101_pdf

Denna publikation finns enbart i elektronisk form på www.scb.se
This publication is only available in electronic form on www.scb.se

Hushållens ekonomiska standard 2019

När Statistikmyndigheten SCB jämför inkomster för olika grupper i samhället används måttet ekonomisk standard. Förenklat innebär det att hushållets disponibla inkomster sätts i relation till antalet vuxna och barn i hushållet. Det innebär att inkomsterna för hushåll med olika storlek och sammansättning kan jämföras med varandra. I redovisningen benämns detta som hushållens ekonomiska standard. För detaljerad beskrivning av metoden, se faktaavsnitt i slutet av rapporten.

Ekonomisk standard för olika grupper

I denna redovisning jämförs den ekonomiska standarden 2019 huvudsakligen med året 2011. Från och med år 2011 bygger statistik om ekonomisk standard helt på registerdata från undersökningen [Inkomster och skatter](#). År 2010 och tidigare hämtades delar av data via enkäter. Data från åren 2011 och framåt omfattar uppgifter om hela befolkningen medan data för åren 2010 och tidigare bygger på urvalsundersökningar.

Medianvärdet för den ekonomiska standarden i Sverige 2019 för hela befolkningen var 261 800 kronor. Det betyder att en ensamboende person som 2019 hade en disponibel årsinkomst på 261 800 kronor låg exakt i mitten om befolkningen sorteras efter storlek på den ekonomiska standarden. En familj bestående av två vuxna och två barn skulle för att hamna på samma nivå behöva en disponibel inkomst på 641 400 kronor

Mellan 2011 och 2019 ökade den ekonomiska standarden med 15 procent mätt i fasta priser. Det var en väsentligt mindre ökning än den föregående åttaårsperioden 2003–2011 då ökningen var 26 procent.

Vissa grupper har haft en bättre inkomstutveckling än andra. I den fortsatta redovisningen anges storleken på medianbeloppet för den ekonomiska standarden för respektive redovisningsgrupp i procent av medianbeloppet för hela befolkningen. Om till exempel en grupp har 126 i ekonomisk standard betyder det att gruppen har en ekonomisk standard som är 26 procent högre än för hela befolkningen; 83 betyder att den ekonomiska standarden är 17 procent lägre än för hela befolkningen.

Hushållstyp

Hushåll med sammanboende par har bättre ekonomisk standard än ensamstående. År 2019 hade sammanboende med kvarboende unga vuxna en ekonomisk standard på 141 och sammanboende utan barn hade 124. Ensamstående med barn hade 71 och ju fler barn det finns i hushållet, desto lägre är den ekonomiska standarden.

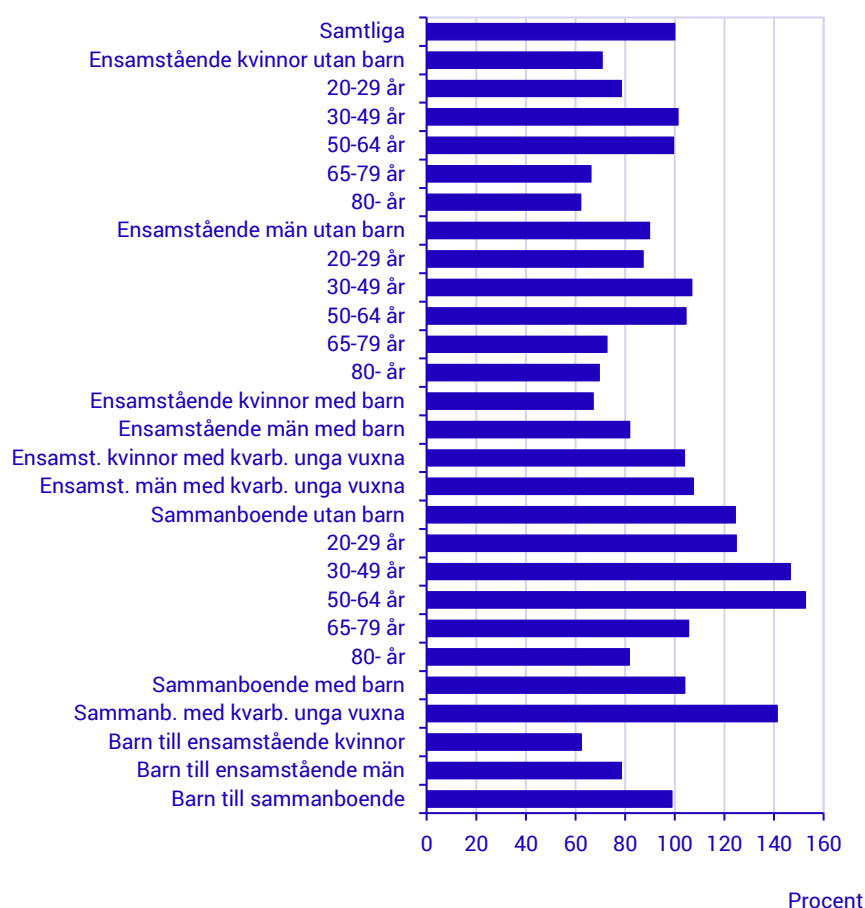
Mellan 2011 och 2019 ökade den ekonomiska standarden med 15 procent.

Sammanboende par har bättre ekonomisk standard än ensamstående.

Ensamstående kvinnor med barn har en lägre ekonomisk standard än ensamstående män med barn, 67 mot 82.

Diagram 1. Ekonomisk standard 2019 för personer i olika hushållstyper, procent av medianvärdet för hela befolkningen

Figure 1. Equivalised disposable income 2019 by type of household, percentage of national median income

För sammanboende med barn 0–19 år låg den ekonomiska standarden 2019 på 104. Sammanboende med endast ett barn hade en ekonomisk standard på 114 medan sammanboende med tre barn eller fler hade 84.

Tittar man på den ekonomiska standarden efter ålder för sammanboende utan barn respektive ensamstående utan barn är det de sammanboende i åldersgruppen 50–64 år som har den högsta ekonomiska standarden, 153. Äldre par, 80- år, har betydligt lägre ekonomisk standard, 82. Bland de ensamboende har den yngsta åldersgruppen (20–29 år) samt de äldsta åldersgrupperna (65–79 år och 80- år) betydligt lägre ekonomisk standard än befolkningen som helhet. Ensamboende kvinnor har i alla åldersgrupper lägre ekonomisk standard än ensamboende män.

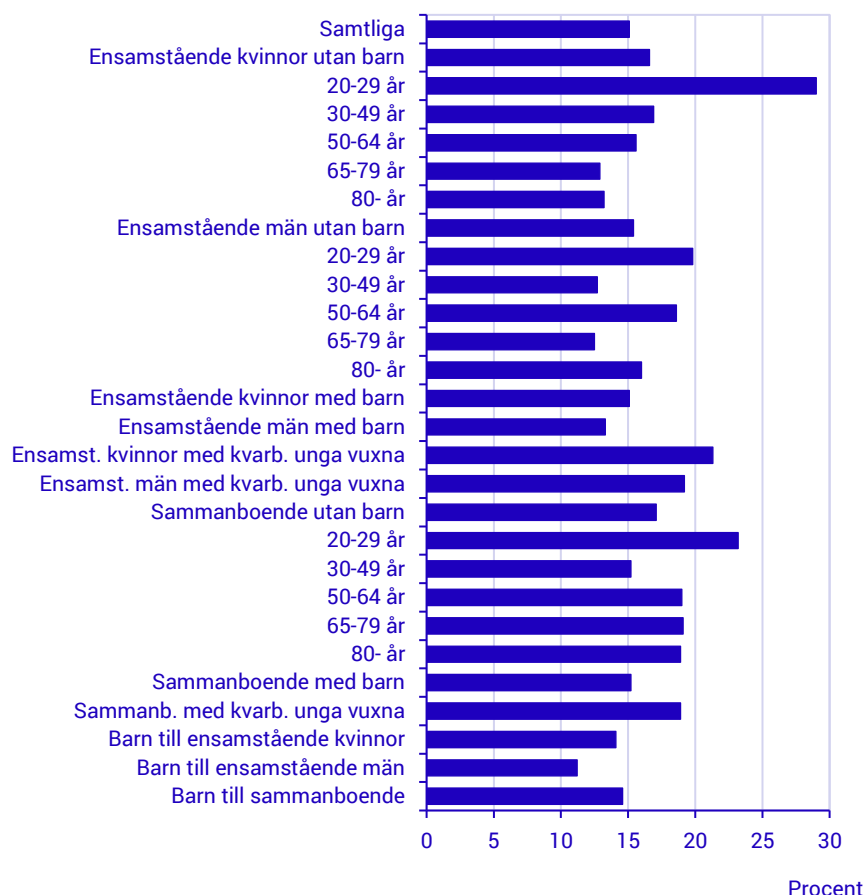
Barn 0–19 år har en ekonomisk standard på 91. För barn till ensamstående föräldrar var den ekonomiska standarden 66. För barn till ensamstående kvinnor 62 och för barn till ensamstående män 78. Barn

till sammanboende föräldrar hade 99. I denna statistik tas ingen hänsyn till att ca en tredjedel av barnen till separerade föräldrar bor växelvis hos föräldrarna, vilket påverkar både barnens och föräldrarnas ekonomiska standard. Barn som bor växelvis har generellt sett en högre ekonomisk standard än barn som endast bor hos den ena föräldern, se denna [rapport](#) för ytterligare information.

Personer mellan 20 och 30 år hade bäst inkomstutveckling mellan 2011 och 2019.

Diagram 2. Förändring av ekonomisk standard 2011–2019 för personer i olika hushållstyper, fasta priser, procent

Figure 2. Change in percent of equivalised disposable income by type of household 2011–2019, fixed prices

Totalt sett ökade den ekonomiska standarden med 15 procent mellan 2011 och 2019. Om vi tittar på utvecklingen för de olika grupperna för perioden 2011–2019 ser vi att ensamstående unga kvinnor haft en mycket bra utveckling, men även för unga män och sammanboende unga par utan barn har den ekonomiska standarden ökat mycket. Ensamstående kvinnor, både med och utan barn, har haft en något bättre ekonomisk utveckling än ensamstående män. Sämst utveckling under perioden har barn till ensamstående män haft, upp 11 procent. För samtliga grupper har alltså den ekonomiska standarden ökat med över 10 procent mellan 2011 och 2019.

Ålder

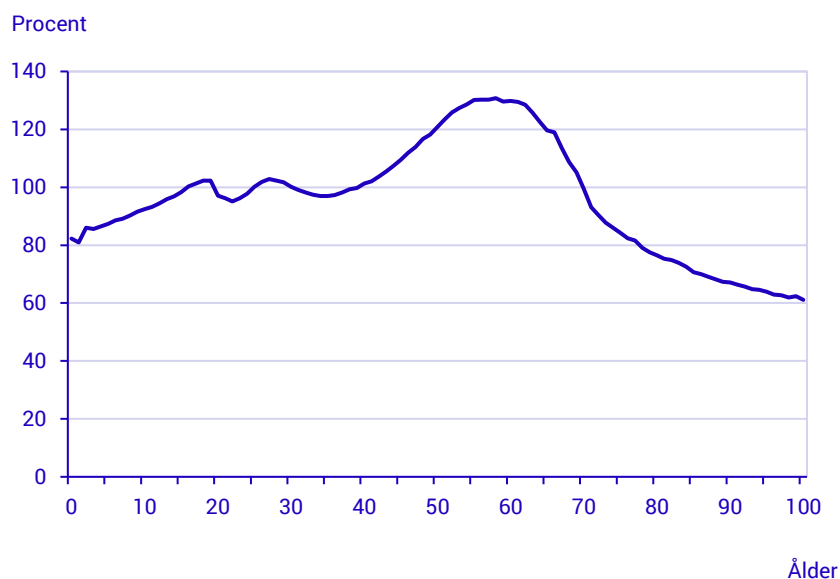
För de yngre barnen låg den ekonomiska standarden 2019 på mellan 80 och 90. Ju högre ålder på barnen desto högre är deras ekonomiska standard. Men det är inte förrän i gymnasieåldern som den ekonomiska standarden för unga når upp till nivån för hela befolkningen, dvs till 100. I åldrarna 20–24 år ligger den ekonomiska standarden åter under 100. I dessa åldrar flyttar många hemifrån och många studerar med lägre ekonomisk standard som följd. Mellan 25 och 30 år, när många börjar arbeta efter studierna ligger den ekonomiska standarden något över 100. Åren upp till 40 år ligger nivån åter under 100. I dessa åldrar får många barn med lägre ekonomisk standard som följd. Därefter stiger nivån stadigt upp till 58 år då den når upp till 131. Majoriteten arbetar fortfarande och barnen har i de flesta fall flyttat hemifrån. Med stigande ålder minskar sedan den ekonomiska standarden. Orsaken är naturligtvis minskad arbetstid eller pensionering. Det är viktigt att tänka på att även om man själv inte minskar sin arbetstid sjunker den ekonomiska standarden om ens partner till exempel går i pension. Fram till och med 69 år ligger den ekonomiska standarden över 100.

Högst ekonomisk standard 2019 hade 58-åringarna.

De äldsta i befolkningen har lägst ekonomisk standard.

Diagram 3. Ekonomisk standard 2019 för personer efter ålder, procent av medianvärdet för hela befolkningen

Figure 3. Equivalised disposable income 2019 by age, percentage of national median income

Bäst utveckling av den ekonomiska standarden under åren 2011–2019, en ökning med över 20 procent, hade grupperna 25–27 år och 72–78 år. Sämst var utvecklingen för åldrarna 1–5 år. För dem var ökningen cirka 10 procent.

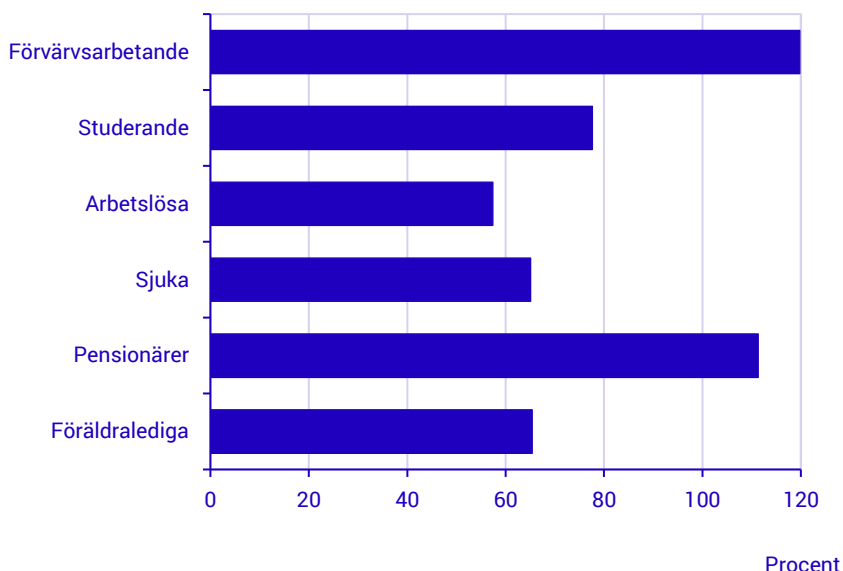
Sysselsättning

Personer i åldrarna 20–64 år och som förvärvsarbetar har betydligt högre ekonomisk standard än de personer som inte förvärvsarbetar och skillnaderna har för de flesta grupper ökat under perioden 2011–2019.

Förvärsarbetande har dubbelt så hög ekonomisk standard som arbetslösa och sjuka.

Diagram 4. Ekonomisk standard 2019 för personer 20–64 år efter sysselsättning, procent av medianvärdet för hela befolkningen

Figure 4. Equivalised disposable income 2019 by occupation, aged 20–64, percentage of national median income

Diagrammet visar ekonomisk standard för respektive grupp i förhållande till hela befolkningen. Medianvärdet för arbetslösa ligger under 60 procent av medianvärdet för hela befolkningen, vilket innebär mindre än hälften av vad de förvärsarbetande har. För gruppen sjuka låg den ekonomiska standarden strax över hälften av den ekonomiska standarden för förvärsarbetande. För gruppen studerande har den ekonomiska standarden ökat lika mycket som för de förvärsarbetande mellan 2011 och 2019. Övriga grupper har tappat i förhållande till de förvärsarbetande.

Utrikes födda från Afrika och Asien har betydligt lägre ekonomisk standard än dem från andra delar av världen.

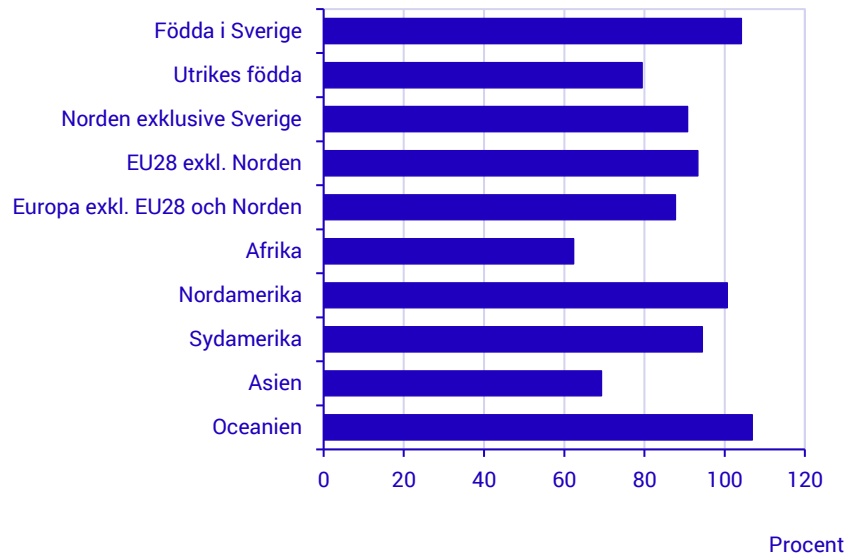
Födelseland

Personer födda i Sverige har högre ekonomisk standard än personer födda utomlands. Skillnaden har ökat marginellt sedan 2011. Då hade utrikes födda en ekonomisk standard som låg på 77 procent av vad personer födda i Sverige hade. År 2019 var andelen 76 procent. Går man längre tillbaka i tiden var skillnaden i ekonomisk standard mellan svenskfödda och utrikes födda betydligt mindre. År 1991 låg andelen på 90 procent.

Utrikes födda är dock en heterogen grupp och den ekonomiska standarden skiljer sig åt beroende både på födelseregion och på vistelsetid i Sverige. Av utrikes födda personer hade personer födda i Oceanien (inkluderar bland annat Australien och Nya Zeeland) högst ekonomisk standard 2019. De låg till och med något högre än personer födda i Sverige. Lägst ekonomisk standard hade personer födda i Afrika och Asien, 62 respektive 69 procent av den ekonomiska standarden för hela befolkningen. Motsvarande siffror för personer som bott mer än 20 år i Sverige var 84 respektive 92 procent för Afrika och Asien.

Diagram 5. Ekonomisk standard 2019 efter födelseregion, procent av medianvärdet för hela befolkningen

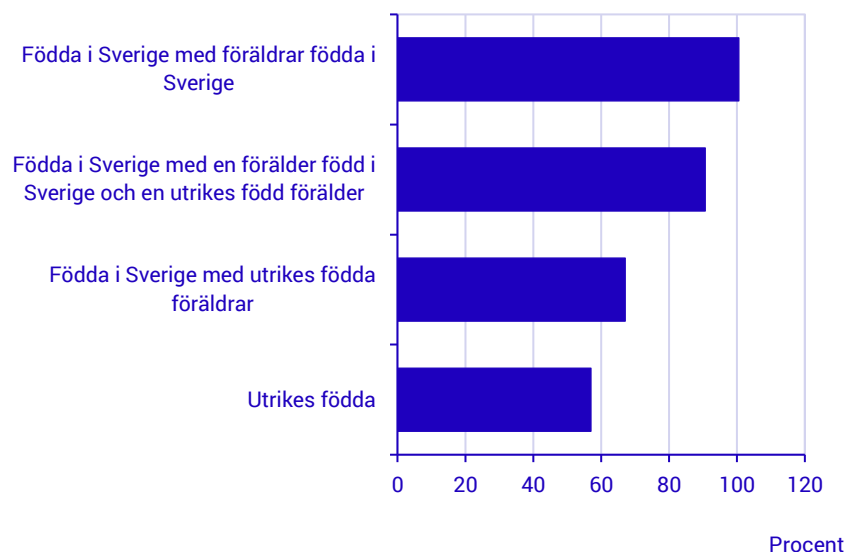
Figure 5. Equivalised disposable income 2019 by region of birth, percentage of national median income

Skillnaderna bland barn är också stora. Barn som är födda i Sverige och vars båda föräldrar också är födda i Sverige har en ekonomisk standard som ligger i nivå med hela befolkningen. Utrikes födda barn och barn födda i Sverige med en eller båda föräldrarna utrikes födda har betydligt lägre ekonomisk standard. För utrikes födda barn är den ekonomiska standarden 57, vilket innebär att över hälften av dem har låg ekonomisk standard. De utrikes födda barnen har också haft sämre inkomstutveckling sedan 2011, upp knappt 10 procent mot 17 procent för barn födda i Sverige och vars båda föräldrar också är födda i Sverige.

Diagram 6. Ekonomisk standard 2019 för barn 0–19 år efter utländsk bakgrund, procent av medianvärdet för hela befolkningen

Figure 6. Equivalised disposable income 2019 by foreign/Swedish background aged 0–19, percentage of national median income

Andelen med låg ekonomisk standard 2019 är den högsta sedan mätningarna startade 1975.

Låg ekonomisk standard

En vedertagen definition av låg ekonomisk standard innebär att ha en ekonomisk standard som ligger under 60 procent av medianvärdet i befolkningen. Detta mått används bland annat av EU som en indikator på "risk för fattigdom och social exkludering".

Måttet är relativt, vilket innebär att det är den årliga medianinkomsten som används för att beräkna gränsen för låg ekonomisk standard. Andelen med låg ekonomisk standard ökade från 13,9 till 15,1 procent mellan 2011 och 2019 och sedan början av 1990-talet har andelen mer än fördubblats. Andelen 2019 är den största som uppmätts sedan SCB startade dessa mätningar 1975. Trots att samtliga inkomstgrupper har fått högre ekonomisk standard i absoluta termer har andelen personer med låg ekonomisk standard ökat. Förklaringen till detta är att personer i mitten av inkomstfördelningen har haft bättre inkomstutveckling än personer i de lägre inkomstkikten, vilket innebär att den relativa låginkomstgränsen höjts i snabbare takt än inkomsterna för personer under gränsen. I likhet med ekonomisk standard varierar andelen med låg ekonomisk standard mellan olika grupper.

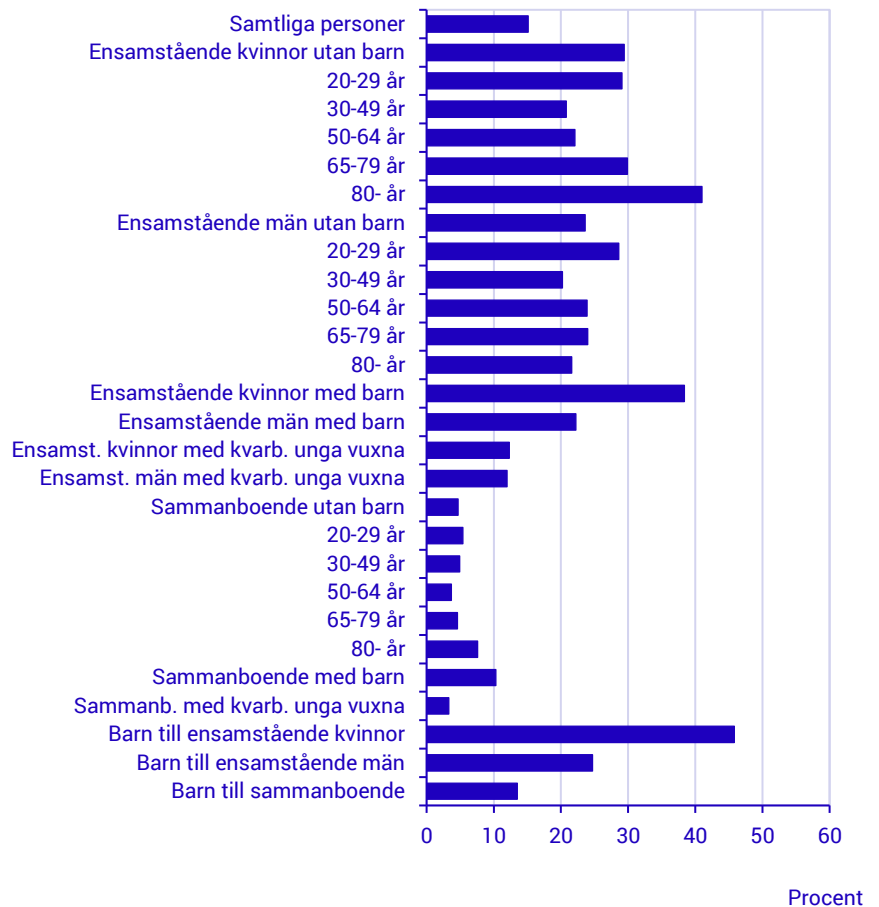
Hushållstyp

Andelen med låg ekonomisk standard är stor bland ensamstående kvinnor med barn och bland ensamstående äldre kvinnor. Bland sammanboende utan barn är andelen liten.

Tittar man på utvecklingen mellan 2011 och 2019 så har ökningen varit störst för ensamstående kvinnor 50–64 år utan barn, från 15 till 22 procent. Under samma period minskade andelen mest för ensamstående kvinnor 20–29 år utan barn, från 37 till 29 procent. För sammanboende med barn var ökningen en procentenhet medan andelen för sammanboende utan barn i stort sett var oförändrad. Ungefär 20 procent av barnen i åldrarna 0–19 år levde 2019 i hushåll med låg ekonomisk standard. Det innebär en ökning med 2 procentenheter sedan 2011. Barn till ensamstående kvinnor lever i betydligt större utsträckning än barn till ensamstående män i hushåll med låg ekonomisk standard, 46 procent jämfört med 25 procent år 2019. Motsvarande siffra för barn till sammanboende var 14 procent.

Nästan hälften av alla barn till ensamstående kvinnor har låg ekonomisk standard.

Diagram 7. Andel personer med låg ekonomisk standard 2019 efter hushållstyp, procent
 Figure 7. At-risk-of-poverty rate 2019 by type of household, percent

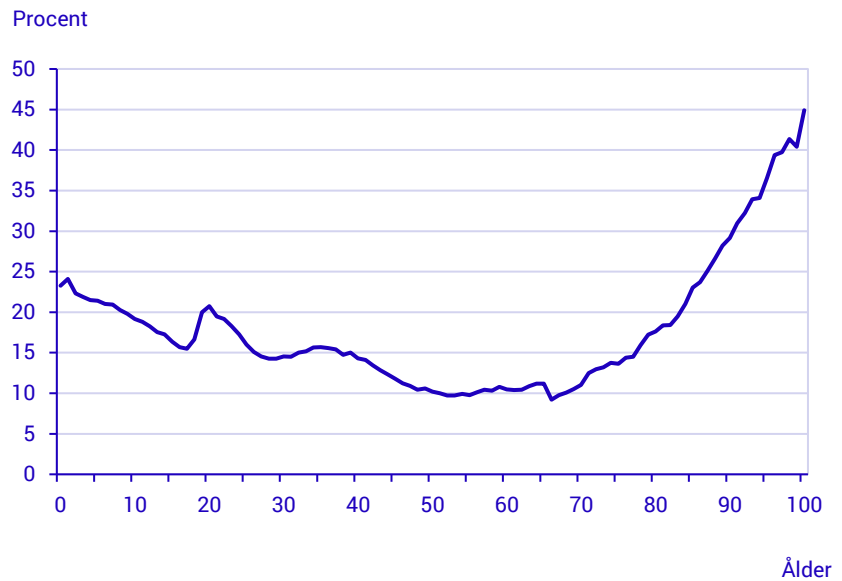

Bland 66-67-åringar har mindre än 10 procent låg ekonomisk standard.

Ålder

Andelen personer med låg ekonomisk standard är hög bland de yngsta. För åldrarna 0–8 år är andelen över 20 procent. Andelen minskar med stigande ålder fram till 17 år, då den ligger ungefär på samma nivå som för hela befolkningen. Därefter ökar andelen och når en liten topp vid 20 år då drygt 20 procent har låg ekonomisk standard. Detta beror på att många flyttar hemifrån i dessa åldrar och då måste klara sig på sina egna inkomster, ofta studiemedel. I åldrarna 27–77 år ligger andelen med låg ekonomisk standard under nivån för hela befolkningen, med undantag för åldrarna 33–37 år, det vill säga de åldrar då många får barn och med det lägre ekonomisk standard. Lägst andel med låg ekonomisk standard, under 10 procent är det i åldrarna 52–55 år samt 66–67 år. Därefter ökar andelen med stigande ålder och med det minskade inkomster.

Diagram 8. Andel personer med låg ekonomisk standard 2019 efter ålder, procent
 Figure 8. At-risk-of-poverty rate 2019 by age, percent

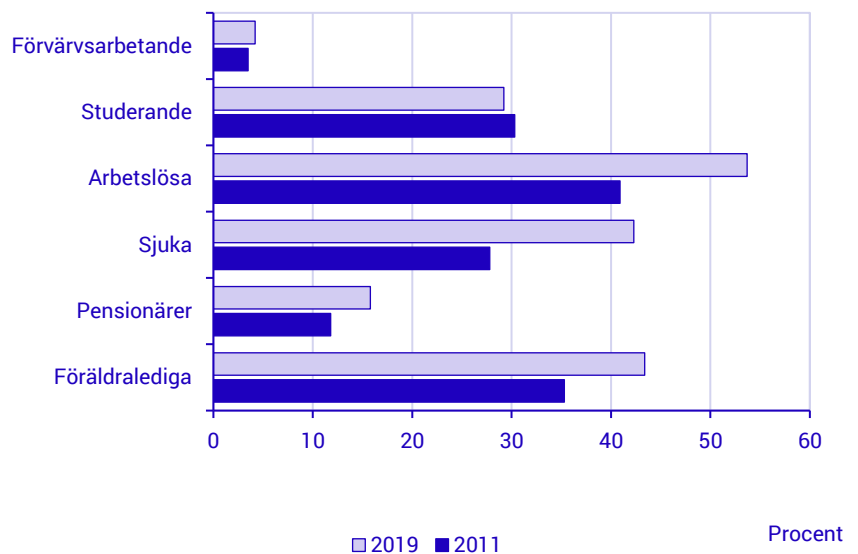
Över hälften av de arbetslösa har låg ekonomisk standard.

Sysselsättning

Andelen med låg ekonomisk standard i åldrarna 20–64 år är betydligt lägre bland förvärvsarbetande än bland de grupper som inte förvärvsarbetar. Cirka 4 procent av dem som förvärvsarbetar har låg ekonomisk standard. Under perioden 2011–2019 ökade andelen marginellt för förvärvsarbetande men kraftigt för sjuka, 15 procentenheter, och arbetslösa, 13 procentenheter. Över hälften av de arbetslösa hade låg ekonomisk standard. För studerande däremot minskade andelen något.

Diagram 9. Andel personer 20–64 år med låg ekonomisk standard efter sysselsättning, 2011 och 2019, procent

Figure 9. At-risk-of-poverty rate by occupation 2011 and 2019, percent

Över hälften av de utrikes födda barnen har låg ekonomisk standard.

Födelseland

Andelen med låg ekonomisk standard är betydligt högre bland utrikes födda än bland svenskfödda men sedan 2011 har det inte skett några stora förändringar. Andelen bland personer födda i Sverige är knappt 12 procent och andelen bland utrikes födda 31 procent. Går man längre tillbaka i tiden däremot var skillnaden mellan grupperna betydligt mindre. Bland utrikes födda låg andelen strax över 10 procent i början av 1990-talet och bland svenskfödda på 6 procent.

Mellan 2006 och 2008 skedde en markant ökning av andelen med låg ekonomisk standard bland de utrikes födda. Även bland inrikes födda ökade andelen under denna period, dock inte i samma utsträckning som för de utrikes födda.

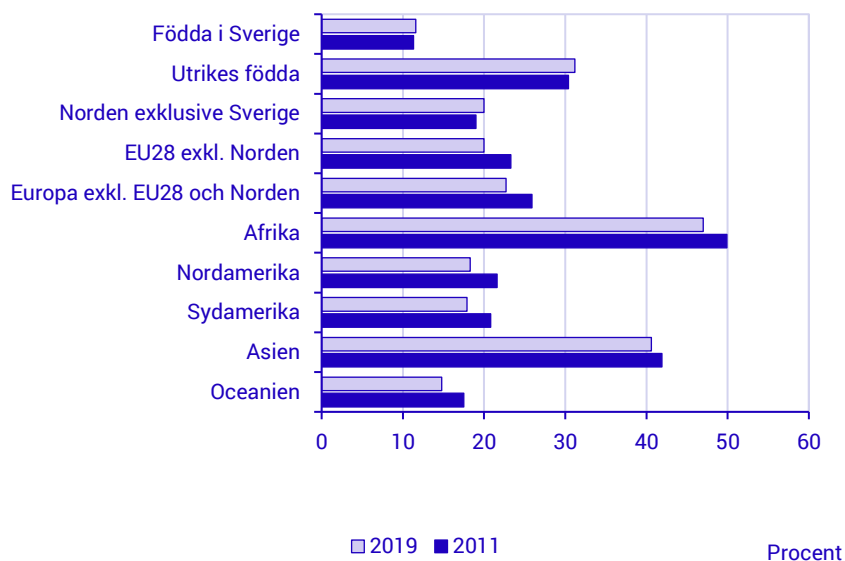
41 procent av barnen som är födda i Sverige och som har två utrikes födda föräldrar har låg ekonomisk standard. Motsvarande siffra för barn födda i Sverige med svenskfödda föräldrar är 9 procent. Av de utrikes födda barnen lever 54 procent i hushåll med låg ekonomisk standard. År 2011 var andelen 50 procent och backar man ytterligare 20 år till 1991 var andelen 18 procent.

Nästan hälften av dem födda i Afrika har låg ekonomisk standard.

Skillnaderna i andel med låg ekonomisk standard är stora vid jämförelser mellan olika födelseregioner. Av dem som är födda i Afrika hade 47 procent låg ekonomisk standard 2019 och av dem födda i Asien 41 procent, jämfört med exempelvis personer födda i Nord- eller Sydamerika, av vilka 18 procent hade låg ekonomisk standard. Andelen med låg ekonomisk standard minskar med vistelsetiden i Sverige för samtliga grupper. För dem födda i Afrika eller Asien och som bott i Sverige i minst 20 år hade mindre än var fjärde låg ekonomisk standard.

Diagram 9. Andel personer med låg ekonomisk standard efter födelseregion, 2011 och 2019, procent

Figure 9. At-risk-of-poverty rate by country of birth 2011 and 2019, percent

Mer än en fjärdedel av den disponibla inkomsten går till tiondelen i befolkningen med högst inkomst.

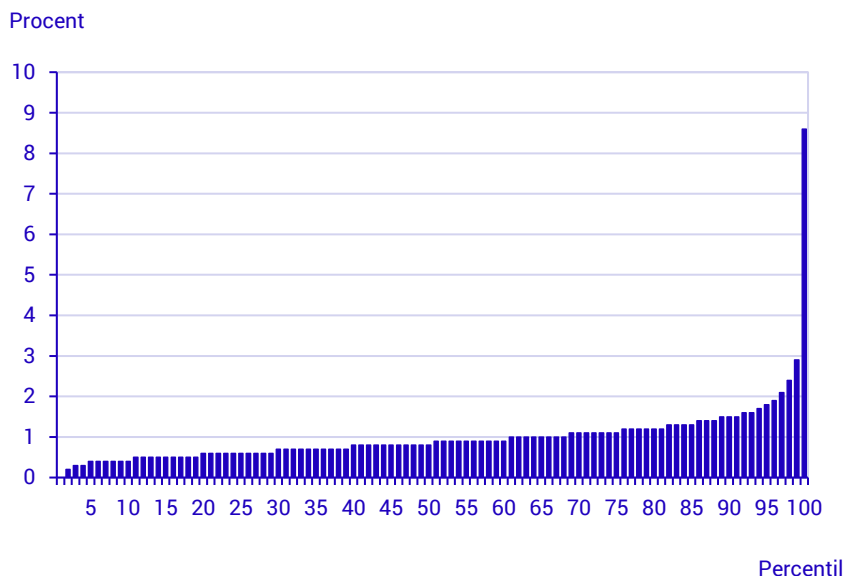
Deciler och percentiler

Fördelningen av inkomster kan också analyseras genom att dela in befolkningen i decilgrupper, där tiondelen med lägst inkomster är i decil 1 och tiondelen med högst inkomster är i decil 10. Av de totala disponibla inkomsterna 2019 gick 26 procent till decil 10 medan 3 procent gick till decil 1. Andelen som går till decil 10 ökade med två procentenheter mellan 2011 och 2019. I alla andra decilgrupper minskade andelen något. Den halva av befolkningen med lägst inkomster (decil 1–5) erhöll knappt 30 procent av inkomsterna 2019, en minskning med en procentenhet sedan 2011. Motsvarande andel 1991 var 35 procent.

En ännu finare indelning är percentiler. Man delar in på samma sätt som ovan men i 100 grupper och där hundradelen av befolkningen som har lägst inkomst ligger i percentil 1 och hundradelen med högst inkomst i percentil 100. Percentil 100 hade 2019 närmare nio procent av de totala inkomsterna, en ökning med nästan två procentenheter sedan 2011. Percentil 1 hade 2019 såväl som 2011 nära noll procent av de totala inkomsterna.

Diagram 10. Andel av ekonomisk standard efter percentiler 2019, procent

Figure 10. Equivalised disposable income by percentiles 2019, percent

Gini-koefficienten visar att inkomstskillnaderna i Sverige har ökat.

Gini-koefficienten

Ett vanligt förekommande mått för att visa inkomstfördelning är Gini-koefficienten. Gini-koefficienten kan anta värden mellan 0 och 1. Om inkomsterna är helt jämnt fördelade, det vill säga om alla personer i befolkningen har lika stora inkomster skulle Gini-koefficienten vara 0 och om en person har alla inkomster skulle Gini-koefficienten vara 1. Ju högre värde på Gini-koefficienten, desto större inkomstskillnader. I Sverige låg värdet för ekonomisk standard 2019 på 0,313. Detta värde har under de senare 20 åren haft en trendmässig ökning. År 1999 låg värdet på 0,261.

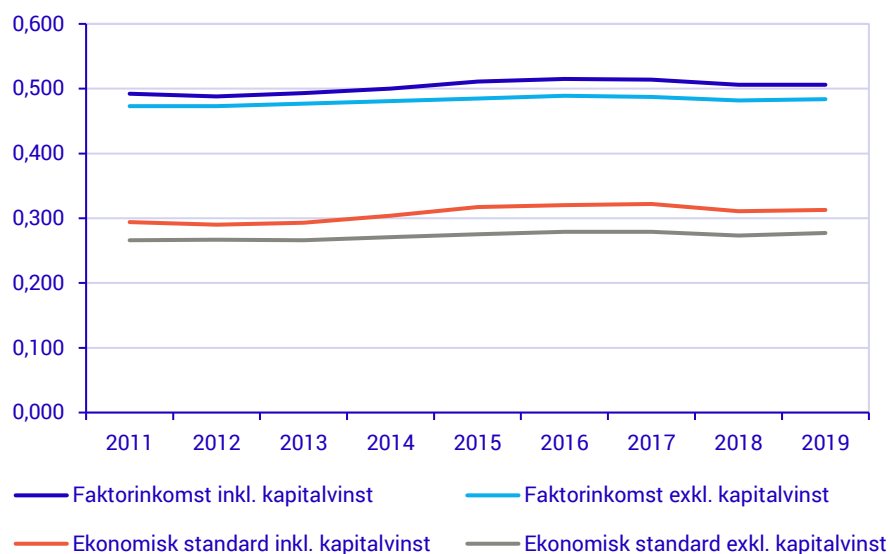
Faktorinkomst är summan av löneinkomst, inkomst av näringsverksamhet och kapitalinkomster, det vill säga de bruttoinkomster man har innan skatter och transfereringar.

Transfereringar är till exempel sjukpenning, A-kassa, föräldrapenning, barnbidrag, studiemedel, bostadsbidrag och ekonomiskt bistånd. Gini-koefficienten för faktorinkomst per k.e. har de senaste 20 åren pendlat runt 0,50. Transfereringar och skatter bidrar båda till omfördelning och utjämning av inkomsterna, vilket innebär att Gini-koefficienten för ekonomisk standard är lägre än för faktorinkomst. Eftersom Gini-koefficienten för ekonomisk standard har ökat mer än för faktorinkomst innebär det att den relativa omfördelningen från transfereringar och skatter inte är lika stor 2019 som tidigare.

Den ojämna fördelningen av kapitalvinster påverkar i hög grad utvecklingen av inkomstfördelningen. De ökade skillnaderna kan därför delvis förklaras av ökade kapitalvinster, men skillnaderna har ökat även när man exkluderar kapitalvinsterna.

Diagram 11. Gini-koefficienten 2011-2019, ekvivalerade inkomster

Figure 11. Gini-coefficient 2011-2019, equivalised incomes

Den maximala utjämningsprocenten är ytterligare ett mått på inkomsternas fördelning. Måttet mäter andelen av inkomsterna för personer som ligger över genomsnittet som måste flyttas till personer under genomsnittet för att total jämlikhet ska uppstå. Måttet kallas även för Robin Hood index eller Hoover index. För 2019 är den maximala utjämningsprocenten 21,4 procent för ekonomisk standard, vilket innebär att 21,4 procent av inkomsterna måste flyttas från personerna med en inkomst över genomsnittet till personerna med en inkomst under genomsnittet för att total jämlikhet i inkomst ska uppnås. År 2011 låg värdet på 20,0.

Kommuner i
storstadsområdena
har högst ekonomisk
standard.

Regionala jämförelser

Det är betydande skillnader i ekonomisk standard mellan Sveriges kommuner. De tre kommuner som hade högst ekonomisk standard 2019 var Danderyd (165), Lidingö (139) och Täby (138). De 29 kommuner som har högst ekonomisk standard ligger alla i storstadsområdena. I 60 kommuner, alltså bara i var femte kommun låg den ekonomiska standarden 2019 över 100, det vill säga högre än i riket.

I 82 kommuner låg den ekonomiska standarden under 90 och i 19 kommuner under 85. De lägsta värdena hade Årjäng, Högsby och Haparanda med cirka 81. Viktigt att påpeka är dock att såväl Årjäng som Haparanda ligger nära gränsen till ett grannland. Många av dessa kommuners invånare arbetar på andra sidan gränsen och alla deras inkomster räknas inte med i denna statistik.

Bäst inkomstutveckling mellan 2011 och 2019 hade Solna och Sundbyberg som båda ökade med 21 procent. I 12 kommuner var ökningen större än 18 procent. Av dessa ligger tre utanför storstadsområdena och dessa var Bjurholm, Krokomb och Härjedalen, det vill säga tre norrlandskommuner. Sämst utveckling hade Lessebo, upp 5 procent. I 18 kommuner var ökningen mindre än 10 procent. Dessa kommuner är spridda över landet, men alla ligger utanför storstadsområdena.

Också då det gäller låg ekonomisk standard är skillnaderna stora mellan storstadskommuner och övriga kommuner. Lägst andel invånare med låg ekonomisk standard 2019 hade Öckerö, Täby och Nykvarn som alla låg kring 6 procent och de 21 kommuner som hade lägst andel låg alla i storstadsområdena.

Störst andel hade Årjäng med 30 procent samt Eda och Perstorp med 28 procent. För Årjäng och Eda är andelarna sannolikt överskattade med tanke på att inkomster intjänade i Norge till stor del saknas.

Mellan 2011 och 2019 ökade andelen med låg ekonomisk standard mest i Hällefors, Lessebo och Östra Göinge, cirka nio procentenheter. I 16 kommuner minskade andelen med låg ekonomisk standard, allra mest i Sundbyberg och Åsele, cirka två procentenheter.

Sedan en tid tillbaka delas Sverige även in i närmare 3 400 delområden, så kallade Regionala statistikområden (RegSo). Det är stora skillnader i ekonomisk standard mellan de olika RegSo. Högst ekonomisk standard har Höglandet som ligger i Bromma i Stockholms kommun. Där ligger den ekonomiska standarden på 218, således mer än dubbelt så högt som för hela riket. Lägst ekonomisk standard i landet har området Tjärna ängar i Borlänge. Där ligger den ekonomiska standarden på strax under 50, det vill säga mindre än hälften av värdet för hela riket.

Också andelen med låg ekonomisk standard varierar kraftigt. I tre områden är andelen endast en procent. Dessa områden är Bromma kyrka och Södra Ängby i Stockholms kommun samt Edholma-Kullö i

Vaxholms kommun. I cirka 30 RegSO är andelen med låg ekonomisk standard två procent eller lägre.

I Herrängen i Malmö kommun har 73 procent av befolkningen låg ekonomisk standard. I drygt 40 RegSo har mer än hälften av befolkningen låg ekonomisk standard.

Kort om statistiken

Statistiken i denna rapport bygger på undersökningen Inkomster och skatter (IoS). I de fall referenser görs till inkomster före år 2011 kommer denna statistik från undersökningen Hushållens ekonomi (HEK).

Definitioner och förklaringar

Disponibel inkomst

Disponibel inkomst är summan av samtliga hushållsmedlemmars alla skattepliktiga och skattefria inkomster minus skatt och övriga negativa transfereringar (exempelvis återbetalt studielån).

Ekonomisk standard

Ett hushålls ekonomiska standard beror dels på hushållets totala disponibla inkomst, dels på det antal konsumtionsenheter som hushållets består av och som beräknas utifrån hushållets sammansättning av vuxna och barn. Hushållets disponibla inkomst divideras med det antal konsumtionsenheter hushållets består av. Konsumtionsenheterna fastställs av SCB och bygger på bedömning av en baskonsumtion för olika hushållstyper.

<u>Konsumtionsenheter</u>	<u>Vikt</u>
Ensamboende	1,00
Sammanboende par	1,51
Ytterligare vuxen	0,60
Första barnet 0–19 år	0,52
Andra och påföljande barn 0–19 år	0,42

Exempel: Ett sammanboende par med två barn har en disponibel inkomst på 490 000 kronor. Hushållet har en total konsumtionsvikt på $1,51 + 0,52 + 0,42 = 2,45$. Hushållets ekonomiska standard blir då $490\ 000\ \text{kronor} / 2,45\ \text{konsumtionsenheter} = 200\ 000\ \text{kronor per konsumtionsenhet}$. Det innebär att hushållet har samma ekonomiska standard som en ensamboende person med en disponibel inkomst på 200 000 kronor.

Sysselsättning

Sysselsättningen anger en persons huvudsakliga sysselsättning under undersökningsåret baserat på personens sammansättning av inkomster.

Förvärvsarbete avser personer 20–64 år ej klassade som studerande vars löne- och företagarinkomst överstiger två basbelopp samt är större än hälften av den sammanräknade förvärvsinkomsten.

Studerande avser personer 20–64 år vars inkomst av studiehjälp/studiemedel är större än ett kvarts basbelopp samt vars summerade löne- och företagarinkomst understiger 3,5 basbelopp.

Arbetslösa avser personer 20–64 år ej klassade som studerande vars inkomst av arbetsmarknadsstöd är större än hälften av den sammanräknade förvärvsinkomsten.

Sjuka avser personer 20–64 år ej klassade som studerande vars ersättning i samband med sjukdom är större än hälften av den sammanräknade förvärvsinkomsten. Inkluderar personer med sjuk- och aktivitetsersättning.

Pensionärer avser personer 20–64 år ej klassade som studerande vars inkomst av allmän pension, tjänstepension, privat pensionsförsäkring, arbetskadelifränta och livränta är större än hälften av den sammanräknade förvärvsinkomsten.

Föräldralediga avser personer 20–64 år ej klassade som studerande vars inkomst av föräldrapenning är större än hälften av den sammanräknade förvärvsinkomsten.